

HERMAN

Eenakter in vijf scènes

door

MARC DEN ELZEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARC DEN ELZEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Simone

Ingmar

Vader

Moeder

DECOR:

Huiskamer

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Simone en Ingmar, beiden rond de dertig jaar, zitten op een stoel. Tussen hen in staat een bank en een tafel. De twee lezen. Zij de krant, hij een boek. Hij heeft een spijkerbroek en een T-shirt aan, zij heeft een kokerrokje aan.

Ingmar: Nee, nee, daar heb ik geen zin in.

Simone: Wat is er Ingmar?

Ingmar: Oh niets.

Simone: Is het boek niets?

Ingmar: Ik geloof het niet. Iemand met een writers block. Daar zit ik niet echt op te wachten. Het is weggegooid geld.

Simone: Je kan toch verder lezen. Het kan toch nog beter worden.

Ingmar: Ik snap die uitgeverijen niet. Oké, het is een gevestigde naam, maar dan nog, dit zijn meelijwekkende situaties en daar zit ik als lezer niet op te wachten. Ik wil meegesleurd worden naar een andere wereld.

Simone: Zal ik wijn inschenken?

Ingmar: Ja, dat is goed. Ik wil in een andere wereld zijn. Iemand die niet piekert, maar die er op los leeft. Voor mij part pleegt hij overspel en doet hij het met drie vrouwen.

Simone: Rood of wit?

Ingmar: Rood. Dat is het doel van literatuur. Ieder mens heeft een zucht naar avontuur. En als het te eng wordt leg je het aan de kant, zo simpel werkt het.

Simone: Ze zullen er zo wel zijn. Zal ik nog even het journaal aanzetten.

Ingmar: Nee, geen journaal. Ik hoef het niet te zien. Waarom moet ik belangstelling in de wereld tonen? Ik zit verdomme al een half jaar thuis en mijn baas heeft slechts twee keer gebeld. Ik kan er niets aan doen dat ik op was. Ik heb jaren keihard gewerkt, keihard en nu, ze laten me links liggen.

Simone: Ingmar, ze hebben je vorige week nog een kaartje gestuurd. Dat is toch sympathiek. Al je collega's stonden op de kaart. Ze leven heus wel met je mee.

Ingmar: Jawel, jawel. Dat doen ze wel. Maar die vervanger doet het hartstikke goed. Straks willen ze mij niet meer terug.

Simone: Je hebt een contract Ingmar, maak je nu niet zo veel zorgen. De wijn. Rood. Je moet binnenkort naar de kapper. Je haar is lang.

Ingmar: Ik ga morgen wel even.

Simone: Waarom ben je vandaag niet gegaan? Je wist dat mijn ouders

kwamen. Ik heb het vorige week ook nog tegen je gezegd. Je ziet er onverzorgd uit.

Ingmar: Het is lekkere wijn. Hebben we meer van deze flessen?

Simone: Het is van de Hema. Je kan morgen wel een kist gaan halen. Dat T-shirt wat je aan hebt vind ik ook niets.

Ingmar: Hoe bedoel je?

Simone: Het is zo casual. Kan je niet iets anders aan doen voor mijn ouders. Je weet dat ze dat op prijs stellen. Je hebt laatst zo'n mooi overhemd gekocht, trek dat aan. En met die das die ik je voor je verjaardag heb gegeven, dat staat je ook erg goed, toe, mijn moeder stelt dat soort dingen op prijs. Ik haal het wel even. *(Simone verlaat kamer)*

Ingmar: Ik heb een hekel aan overhemden. Ik heb dan het gevoel dat ik stik. Ik snap niet waarom een overhemd is uitgevonden. Het is toch logisch dat je iets gewoon over je hoofd aantrekt. Je gaat toch niet al die knoopjes dichtdoen. Dat is verspilde tijd. Nee, een overhemd had nooit uitgevonden moeten worden en een stropdas ook niet. Wie dat heeft bedacht, een gek. *(Simone keert terug met een overhemd en een stropdas)*

Simone: Wat zei je?

Ingmar: Oh niets. Moet ik het echt aantrekken. Je weet dat ik er een hekel aan heb.

Simone: Ingmar, doe het voor mij. Mijn moeder vindt het prachtig en ze vindt het toch al onbegrijpelijk dat ik iets met jou heb. Ik had een betere partij kunnen vinden. Straks als we kinderen krijgen moet ik blijven werken.

Ingmar: Ja, nou, dat wil je toch ook. Ik kan er ook niets aan doen dat het onderwijs zo slecht betaalt. Het is maatschappelijk relevant. Kijkt je moeder daar wel naar?

Simone: Oh dat wel. Zij vindt dat wel goed, maar eigenlijk vindt zij het onderwijs een baan voor vrouwen. En misschien heeft ze wel gelijk. Vrouwen hebben dan gelijk vakantie met hun kind, dat is goed. Een man moet niet zo lang thuis zitten. Wat kan hij in al die tijd doen? Een man moet werken, tenminste zo denk ik erover.

Ingmar: Dank je wel. Dank je wel. Ik ben in jouw ogen echt een mislukkeling.

Simone: Nee nee, dat zeg ik niet. Ik wil alleen zeggen dat je misschien op iets anders kunt gaan solliciteren. Dat is toch niet zo'n slecht idee. Je hebt dit nu zes jaar gedaan, dat is lang genoeg, het contact met die leerlingen gaat ook achteruit. Dat zie je toch zelf ook wel. Straks ben je meubilair.

Ingmar: Ja nou, ik vind het leuk werk. Ik heb geen zin om aan de

winstcijfers van een bedrijf bij te dragen. Daar ben ik niet voor op de wereld gezet.

Simone: Winst, winst, wat is er nou vies aan winst Ingmar? Je moet mijn broer maar eens bellen, misschien kan hij voor jou iets regelen.

Ingmar: Je weet dat ik een hekel heb om bij iemand aan te kloppen. Zeker bij je broer, die denkt toch al dat hij het heeft gemaakt.

Simone: Ingmar, wees nou eerlijk: hij heeft het ook gemaakt. Je moet iets anders gaan doen. Ik heb geen zin om straks met een verbitterde man getrouwd te zijn. Nog een wijntje?

Ingmar: Schenk maar in. Ik word geen verbitterde man. Tjonge, ik snap je niet, ik heb altijd leuke verhalen over mijn werk. Ik kan altijd heel leuk over die kinderen vertellen.

Simone: Onzin Ingmar, zo leuk zijn die verhalen niet. En je geeft me altijd het gevoel dat je het eigenlijk niet in de hand hebt. Die kinderen voelen zich vrij bij jou en roepen van alles. Bij jou zijn ze blijkbaar met andere dingen bezig. Ik heb je nog nooit horen zeggen dat ze een goede vraag stelden. Nooit Ingmar.

Ingmar: Ik vind het niet aardig dat je zo negatief doet. Ik heb het naar mijn zin op mijn werk. Ik ben een populaire leraar.

Simone: Ja ja. Jij hebt twee keer een kaart gehad. Niet meer Ingmar. En hebben ze je gebeld?

Ingmar: Dat doen ze niet zo gauw. Jemig Simone, ik ben echt een populaire docent. Ze mogen me, ze vinden het fijn om in mijn lokaal te zitten.

Simone: Schat, dat zei ik net al, ze hoeven zich bij jou niet zo bezig te houden met de stof. Dat vinden die kinderen fijn. Ik denk dat je een aardige docent bent, maar om met aardig zijn je geld te verdienen. Je hebt zo veel meer in je mars Ingmar. Als jij Maarten niet belt doe ik het wel. Ik wil niet langer de vrouw van een leraar zijn. Ik heb ook behoefte aan wat status.

Ingmar: Maar schat, leraar is een eervol beroep. En wat ben jij nou maar? Een verpleegkundige schat. Alsof dat zo'n heilzaam beroep is.

Simone: We gaan het niet over mij hebben. Als je binnen een half jaar geen ander werk hebt gevonden ga ik op zoek naar een andere vriend. Dus je weet wat je te doen staat.

Ingmar: Dat meen je niet Simone, dat is chantage.

Simone: Schat, je moet kiezen. Ik heb ook mijn gevoelens. En ik denk niet dat ik het een opwindend idee vind om mij door iemand te laten nemen die al meer dan tien jaar leraar is. Zo simpel is dat, ik wil wel eens vrijen met iemand die meer dan vijf mille per maand verdient. Ja iemand met drie keer modaal, dat wil ik wel eens meemaken. Je hebt verdomme economie gestudeerd.

Ingmar: Ja ja, dat weet ik. Maar het was algemene economie, dat is iets anders dan bedrijfseconomie.

Simone: Dat kan me niet schelen. Ik heb je een doel gesteld. Een uitdaging, dus daar kan je aan gaan werken. Je zal concessies moeten doen. Ik heb mijn vrouwelijkheid, dat moet beloond worden. Ik wil ook in een groter huis gaan wonen, en ik wil ook een mooiere auto. Dat Renaultje van je vind ik maar niets.

Ingmar: Maar schat, ik wil leraar zijn.

Simone: Als je dat wilt Ingmar, dan moet je het zelf weten. Ik vind dat niet echt respectvol naar mij toe. Misschien heeft mijn vader een idee voor jou. Hij heeft ook kennissen in het bedrijfsleven.

Ingmar: Ik ga echt niet in de buurt van Amsterdam werken. Ik heb het verdomme hier goed naar mijn zin in Rotterdam.

Simone: Schat, rond Amsterdam heb je ook leuke dorpen, daar kunnen we toch gaan wonen. Het is toch handig als we straks dicht bij mijn ouders zitten. Zij kunnen dan op onze kinderen gaan passen. Daar moeten we toch ook vroeg of laat aan geloven.

Ingmar: Ik ben dertig Simone. Ik denk echt nog niet aan kinderen.

Simone: Oh jawel, ik ben negenentwintig. Ik wil volgend jaar kinderen. Daarom moet je ook die goede baan hebben, dan kan ik minder gaan werken.

Ingmar: Ik wil nog geen kinderen.

Simone: Schat, ik wil dan kinderen. Ik neem het risico niet. Els wachtte ook en wat denk je toen ze drieëndertig was? Hij ging er vandoor met een jong grietje en nu moet ze nog maar zien dat ze iemand vindt. Nee, ik wil dat volgend jaar al duidelijk hebben.

Ingmar: Verdomme, ik heb geen zin om voor mijn kinderen een leuke werkplek op te geven.

Simone: Dat ga je wel doen Ingmar. We bouwen samen aan onze toekomst, dat besef je toch hopelijk wel. Allebei doen we water in de wijn. Ik heb jaren moeten aankijken tegen het feit dat je leraar was en jij moet de concessie doen dat je wat eerder dan gepland kinderen zal hebben. Maarten is ook in een dorp gaan wonen omdat Inge het wilde.

Ingmar: En hij heeft het er moeilijk mee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto